

[Socialministeren.]

Forklaring af Arbejdsløhedssituationen i Forbindelse med den Indflydelse, som Befolkningstilvæksten, Udvandringsforhindringen og Landbrugsforholdenes Udvikling har paa Arbejdsløhedstallet, bliver undersøgt nu i Arbejdsløhedsraadet.

Jeg vil saa tillade mig at hvile mig lidt, idet jeg henvender Ordet til den ærede kommunistiske Ordfører Hr. Aksel Larsen. Den ærede Ordfører sagde, at de offentlige Udgifter antagelig ikke vilde blive 5 Øre højere med eller uden denne Lov, og at dette er ikke blevet modsagt af Socialministeriet. Nej, der er visse Ting, man ikke modsiger, fordi der ikke er nogen Grund til at modsiges, og jeg ved ikke, hvorfor jeg skulde inklade mig paa en Diskussion om denne 5-Øre, naar det drejer sig om et Millionlovforslag som dette. Det er naturligvis rigtigt, at de fleste Udgifter, som her er omhandlet, formentlig alligevel vil blive afholdt af det offentlige, men jeg har jo gjort opmærksom paa, at man kan ikke nøjagtigt vide, hvor meget det drejer sig om, og at den Maade, hvorpaa Afhjælpningen sker gennem Socialkontorer og Kommunehjælp, er af en ganske anden Karakter set fra de arbejdsløses Synspunkt end at faa Hjælpen som fortsat Hjælp fra Arbejdsløhedskasserne. Men dette Argument synes ikke at gøre Indtryk paa den ærede kommunistiske Ordfører. Til Gengæld kan jeg forsikre ham om, at det gør Indtryk paa Arbejderne.

En Udtalelse om, at jeg havde sagt, at der ingen Interesse var for at skaffe Beskæftigelse hverken fra Regeringspartierne eller fra Rigsdagens Side, skal jeg blot imødegaa med at svare, at det drejede sig om de specielle Lovforslag, der var fremsat fra Socialministeriet om at skaffe Beskæftigelse, og dér har jeg ikke mærket større Interesse fra Oppositionens Side.

I øvrigt er jeg ganske enig med den ærede kommunistiske Ordfører i, at Rationaliseringen bør følges af en Arbejdstidsnedsættelse, men jeg er ikke enig med ham i, at dette Problem syltes fra Regeringens Side. Det gør det ingeniunde. Der er ikke noget Problem, der har beskæftiget mig saa meget i det sidste Aar eller to som Spørgsmaalet om Arbejdstidens Forkortelse, men da vi ikke lever i et tænkt Samfund, men i

det nuværende, er det for os et særdeles vanskeligt Problem at stille praktiske Forslag om. Ved den Forhandling, der foregik mellem Socialministrene i Norden oppe i Oslo i forforrige Maaned, kom jeg i Besiddelse af en norsk Betænkning med en hel Del Materiale, som jeg er ved at lade undersøge af sagkyndige herhjemme. Naar denne Undersøgelse er færdig, haaber jeg at kunne vende tilbage til Spørgsmaalet om Forkortelse af Arbejdstiden.

I øvrigt takker jeg den ærede kommunistiske Ordfører, fordi han udtalte, at Industrien gaar saa godt takket være Regeringens Krisepolitik. Det er meget sjældent, jeg er i Stand til at takke den ærede Ordfører, men den Udtalelse har jeg dog skrevet ned ordret, og jeg takker ham i høj Grad for den. Det, han siger, viser netop, hvor meget Regeringen har gjort for Beskæftigelsen.

Den ærede Ordfører endte med at sige noget om, at man i Henhold til Grundloven skal rette sig efter sin Samvittighed, en Betragtning, han dog foreløbig kun synes at ville gøre gældende over for Venstre. Jeg vilde sætte forfærdelig megen Pris paa, om den ærede Ordfører ogsaa vilde kunne indpode den Betragtning i sit eget Parti.

Ordføreren (Einer-Jensen): Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen begyndte med at beklage sig over Udvalgsarbejdet; han beklagede sig over, at der ikke havde været Samraad med Socialministeren. Jeg ved ikke af, at det ærede Medlem en eneste Gang har fremsat noget Ønske derom. Det ærede Medlems Parti og det ærede konservative Parti skulde bruge ca. 8 Dage til at faa udarbejdet Ændringsforslag, vi maatte oven i Købet udsætte Tidspunktet for Mødet, da man ikke havde naaet at blive færdig med sine Ændringsforslag. Da vi havde ventet forgæves paa dem, indkaldte vi til Møde, og saa meddelte de to Partier, at de ikke agtede at stille Ændringsforslag, efter at de havde funderet over Ændringsforslagene i 8 Dage! Jeg synes ikke, der er nogen som helst Grund til at beklage sig her. Hvis det ærede Medlem havde udtalt Ønske om at komme til at tale med Socialministeren, var det naturligvis blevet imødekommet pr. omgaaende.

Det ærede Medlem kom saa ind paa en